

نشان دادم و گفتم: اجازه دهید به جای قرآن این ابیات را که در وصف این قاری مصری سروده‌ام، بخوانم. او، شعرم را دید و گفت: «خوب است، ولی چرا از بانی این محفل، شاهنشاه نامی نیافریدی؟» من که از شاه و حکومتش متنفر بودم، نمی‌توانستم شعری در وصفش بسرایم. خدا کمک کرد و طفره رفتم، او هم حرفم را پذیرفت و اجازه داد من شعرم را بخوانم که چند بیت آن بدین شرح است...

مژده‌ای دوست که دل داده ما باز آمد
از ترنیل به سر چشمه اعجاز آمد

طاہر قدس فلک باد زان از فردوس
امشب اینجابه تماشای پرواز آمد

بلبل نغمه‌سرای از سوی گلشن مصر
با صدای ملکوتیش به صدناز آمد

فخر قراء جهان مظہر تجوید و بیان
ابوالعینین شعیش مع الاعجاز آمد

ویتی هم در باره استاد سید حسین حافظیان که در آن جلسه حضور داشتند، خواندم:

ایوان مقصوره در سال‌های قبل انقلاب و پس از آن، میزبان برگزاری محافل باشکوه انس با قرآن بود

شعری در وصف ابوالعینین شعیش

ایوان مقصوره یکی از وسیع‌ترین و بزرگ‌ترین ایوان‌های مسجد گوهرشاد و حرم مطهر رضوی به شمار می‌رود و این ایوان در سال‌های قبل انقلاب و پس از آن، میزبان برگزاری محافل باشکوه انس با قرآن بود. احمد مهر مشهدی معروف به افخمی پیر مرد ۸۶ ساله خوش مشربی است که از او به عنوان مؤذن قدیمی مسجد گوهرشاد یاد می‌شود.

این چهره ماندگار قرآنی به یکی از خاطرات خود از محفل انس با قرآن در این مسجد اشاره می‌گوید: «سال ۱۳۵۳ از سوی اوقاف و امور خیریه وقت، محفل قرآن در ایوان مقصوره مسجد گوهرشاد برگزار شد؛ میهمان ویژه این محفل، قاری مصری به نام شیخ ابوالعینین شعیش بود و از من، مرحوم عباسعلی نازدار، مرحوم محمدعلی اوحدی، مرحوم محمد کاظم محمدزاده، جواد رفیعی و سیدمرتضی سادات فاطمی نیز دعوت شد تا قبل از این قاری مصری قرائت قرآن داشته باشیم. در همین محفل قرآنی یک لحظه ابیاتی به ذهنم آمد، آن‌ها را روی کاغذ آوردم و زمانی که از من دعوت شد به جایگاه تلاوت قرآن بروم، شعرم را به آقای طسوجی از میزبانان این جلسه